

Åbningstale af tidl. redaktør på Ugeavisen Nordsjælland Bent Jørgensen

Kunst i Teltet 20. og 21. juli 2013

Først tak for invitationen til at holde åbningstalen her ved årets Kunst i Teltet-udstilling. Jeg har glædet mig meget til at se årets resultat, og jeg føler mig helt overbevist om, at vi igen i år vil opleve en udstilling af høj klasse - som det jo er tradition her i Hornbæk.

Men lad mig lige starte i tegneseriernes verden. De fleste kender uden tvivl tegneserien om Rasmus Klump og hans venner. I et af de første afsnit finder Rasmus Klump et gammelt skibsrat. Og hvad stiller man op med sådan et fund – jo man beslutter selvfølgelig at bygge et skib, så rattet kan komme på rette plads.

Som sagt så gjort og snart er det gode skib Mary klar til at tage Rasmus Klump og vennerne ud til sjove og spændende eventyr i den store verden.

Nu kan man selvfølgelig spørge, hvad Rasmus Klump og et skibsrat har med en kunstudstilling i Hornbæk at gøre. Jo, her i Hornbæk har vi jo også fået et skibsrat – i form af den testamentariske gave, som fru Gudrun Thomsen tilbage i 1995 gav til Fonden Hornbæk Kunstmuseum – nærmere bestemt drejer det sig om museumsgrunden, som vi står på i dag – en 5000 kvadratmeter stor grund – med en fremragende beliggenhed lige ud til klitterne og vandet – altså lige ud til det lys, som Hornbæk er så berømt for.

Med museumsgrunden er grunden bogstaveligt talt lagt til etablering af et kunstmuseum – og hvad er mere naturligt end et kunstmuseum netop i Hornbæk.

Da billedkunstnerne i midten af 1800-tallet kom ud fra deres atelierer – og ud i den virkelige verden for at opleve naturen og almindelige mennesker i de rette omgivelser, så var Hornbæk det første valg for store navne som P.S.Krøyer, Viggo Johansen og siden en lang række andre af de navne, der lyser op i den danske kunsthistorie.

Man kan sige, at Hornbæk blev forløberen for de kunstnerkolonier, der i de følgende år opstod andre steder i landet – først og fremmest på Skagen, Sydfyn og Bornholm.

Alle steder faldt billedkunstnerne først og fremmest for lyset – og ikke mindst kombinationen af lyset og havet, der på så fremragende vis er med til at skabe de forskellige årstiders skiftende stemninger og inspirere kunstudøverne.

De øvrige kunstnerkolonier – Skagen, Fyn og Bornholm, har få længst fået deres lokale museer, der fortæller stedernes kunsthistorie, og som hvert år tiltrækker i tusindvis af besøgende. I virkeligheden er det kun Hornbæk, der stadig mangler i rækken.

Nu ved jeg godt, at tingene foregår meget lettere i tegneseriernes verden end i det virkelige liv. Og etableringen af et kunstmuseum er et langt og sejt træk – ikke mindst i en krisetid, hvor bevillingerne til kunst skal kæmpe med en lang række andre gode formål.

Derfor er der brug for ildsjæle i arbejdet – og det har Hornbæk heldigvis. Men realistisk set må man nok erkende, at den gode vilje ikke gør det alene. Det bliver formentlig på et eller andet tidspunkt nødvendigt – ikke alene at håbe på fondsmidler – men også at alliere sig med Helsingør Kommune og andre myndigheder om opgaven.

Men det skulle jo heller ikke være en umulighed – især ikke, hvis et Lysets Museum kan udformes således, at det bliver en dynamo for udviklingen i området. Det vil sige, at museet eventuelt skal kombineres med andre aktiviteter – offentlige og private - både for lokalbefolkningen og for Hornbæks mange gæster udefra.

Jeg håber derfor, at det inden for en overskuelig årrække vil lykkes at realisere museumsplanerne, så Hornbæk får et nyt og spændende samlingspunkt – samtidig med, at der knyttes direkte bånd tilbage til byens og egnens historie på kunstens område.

Mens vi venter på Lysets Museum er der grund til at glæde sig over, at gryden bliver holdt i kog – ikke mindst gennem arrangementer som Kunst i Teltet. De årlige udstillinger viser, at kunstneres interesse for Hornbæk er usvækket – og det er måske i virkeligheden det bedst tænkelige fundament for det videdre arbejde med museumsplanerne.

Jeg er overbevist om, at det igen i år er lykkedes for arrangørerne at skabe en særdeles seværdig udstilling. De ti medvirkende billedkunstnere er selvfølgelig

indbyrdes forskellige, men de er udvalgt med klog og nænsom hånd, så de supplerer hinanden og på den måde udgør en udstilling med en gennemgående rød tråd og fælles mening i udtrykket.

At der endvidere er blevet plads til en billedhugger, en smykkekunstner og en fotograf er kun med til at øge alsidigheden og dermed også udbyttet for de besøgende.

Må jeg med disse bemærkninger ønske alle – både udstillere og gæster – rigtig god fornøjelse med Kunst i Teltet 2013. Jeg er sikker på, at alle får en god oplevelse med hjem.

Tak for ordet.